

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.558 van 8 oktober 2001
in de zaak A. 66.315/IX-1315.**

In zake : Antoon VERHEYEN,
 wonende te BEVELO,
 Vossenhoekstraat 65

tegen :

De Post.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Antoon VERHEYEN op 9 november 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing waarbij hem "bij wege van mutatie het kantoor Herentals 1 werd toegewezen, zijnde zijn 26e keuze", in plaats van één van de met grotere voorkeur gepunte plaatsen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 25 augustus 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 september 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur P. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij lijst nr. 3.2.1.1/5 van 29 maart 1995 worden vacante betrekkingen van bureauchef (rang 25) bekendgemaakt.

1.2. Verzoeker, toen nog sectiechef (rang 24), postuleert voor 177 betrekkingen waaronder, als zesentwintigste in orde van voorkeur, de plaats te Herentals 1.

1.3. Met een nota van 8 juni 1995 aan het directiecomité over de voorstellen tot benoeming en mutatie van bureauchefs stelt de Algemene Directie 3 onder meer voor om verzoeker te bevorderen tot bureauchef te Herentals 1.

Het directiecomité betuigt op 12 juni 1995 zijn instemming met de voorstellen.

1.4. De benoemingsvoorstellen worden gepubliceerd met lijst 3.2.1.1/39 van 19 juni 1995. De lijst vermeldt dat de personeelsleden die zich benadeeld achten binnen tien dagen bezwaar kunnen indienen.

1.5. Op 27 juni 1995 dient verzoeker bezwaar in tegen de lijst 3.2.1.1/39. Hij voert aan dat er een aantal kantoren die hij eveneens had gepostuleerd werden toegewezen aan collega's die ofwel lager in graad zijn ofwel hiërarchisch minder gunstig zijn gerangschikt dan hijzelf. Hij wijst er op dat volgens artikel 52,

§ 2, van het administratief statuut van de postambtenaren de bevordering door verhoging in graad wordt toegekend aan de statutair best gerangschikte en dat artikel 53 van dat statuut bepaalt dat het directiecomité daarvan kan afwijken bij gemotiveerde beslissing terwijl de lijst 3.2.1.1/39 geen formele noch materiële motivering bevat. Hij betoogt verder dat gezien zijn anciënniteit en zijn staat van dienen er ook geen redenen zijn die een afwijking kunnen rechtvaardigen. Hij doet ook kennen dat hij wenst te worden gehoord door de overheid die het voorstel heeft opgemaakt.

1.6. In reactie op verzoekers bezwaarschrift schrijft de Algemene Directie 3 in een nota van 17 juli 1995 aan het directiecomité onder meer dat verzoeker niet aangeeft voor welke kantoren hij meent te zijn voorbijgegaan en dat voor zover hij verwijst naar kantoren die werden toegekend aan personeelsleden met een lagere graad het gaat om kantoren die werden toegewezen overeenkomstig de regels vastgesteld in het dienstorder 5.2.1.1/I-5 van 9 november 1994 en dat wat het gebrek aan motivering betreft er in de lijst wordt verwezen naar het voornoemde dienstorder.

Verzoeker wordt gehoord en op 24 augustus 1995 verwerpt het directiecomité zijn bezwaar en keurt de in de lijst 3.2.1.1/39 vervatte voorstellen goed mits enkele voor de onderhavige zaak niet van belang zijnde wijzigingen.

1.7. Bij beslissing van het directiecomité van 24 augustus 1995 wordt verzoeker met ingang van 1 juli 1995 bevorderd tot bureauchef.

1.8. Bij lijst 3.2.1.1/61 van 19 september 1995 wordt meegedeeld dat de benoemingsvoorstellen die werden gepubliceerd bij lijst 3.2.1.1/39 van 19 juni 1995 op 24 augustus 1995 werden goedgekeurd door het directiecomité.

1.9. Met een nota van 13 september 1995 wordt langs hiërarchische weg aan verzoeker gemeld dat zijn bezwaarschrift is verworpen omdat de toewijzing van de betrekkingen gebeurde in overeenstemming met de statutaire bepalingen en de bepalingen van het dienstorder 5.2.1.1/I-5 van 9 november 1994.

1.10. Uit de gegevens die de verwerende partij op 15 juni 1998 heeft meegedeeld blijkt dat de genaamden T. SCHILS en M. DELANGHE, die zijn

benoemd respectievelijk te As en te Retie, zijnde de 17de en de 8ste voorkeurplaats van verzoeker, reeds een nieuwe affectatie hebben verkregen.

2. Over het voorwerp en de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat verzoeker zelf uiteenzet dat er van de vijftientig door hem met grotere voorkeur gepunte kantoren “een aantal” werden toegewezen aan personeelsleden die statutair gezien minder in aanmerking kwamen en dat hij in zijn enig middel er een aantal van opnoemt, namelijk de benoemingen te Meeuwen-Gruitrode, Retie, Nieuwerkerken, As 1, Opglabbeek, Kortessem en Zutendaal; dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoeker de vernietiging vraagt van de benoemingen van G. HEYNICKX te Meeuwen-Gruitrode, van M. DELANGHE te Retie, van I. KEMPENEERS te Nieuwerkerken, van T. SCHILS te As 1, van L. HERBOTS te Opglabbeek, van M. HERMANS te Kortessem en van E. MEURIS te Zutendaal; dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord die zienswijze niet betwist zodat zijn vordering gericht is tegen zijn eigen benoeming en tegen voornoemde benoemingen;

2.2. Overwegende dat verzoekers vordering evenwel niet langer ontvankelijk is voor zover ze is gericht tegen de benoemingen van T. SCHILS, M. DELANGHE en E. MEURIS respectievelijk te As, te Retie en te Zutendaal, aangezien zijn belang erin bestaat benoemd te kunnen worden in een van de kantoren waarvoor hij een grotere voorkeur heeft geuit dan het kantoor te Herentals 1 en dat dit belang teloorgegaan is voor voornoemde kantoren doordat de benoemden voor die kantoren hangende het geding op een andere plaats zijn benoemd;

3. Over de gegrondheid van de vordering.

3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn enig middel aanvoert dat de bestreden beslissingen elke wettelijke grondslag missen; dat de criteria om een mutatie toe te staan krachtens de statutaire bepalingen de specialisatie en de rangschikking zijn en dat de mutatie primeert op de bevordering; dat aangezien de bestreden benoemingen te Meeuwen-Gruitrode, Retie, Nieuwerkerken, As, Opglabbeek, Kortessem en Zutendaal bevorderingsbeslissingen zijn, zij eerst bij wege van mutatie aan hem hadden moeten worden toegewezen in de volgorde van zijn voorkeur, dat er niettemin aan anderen de voorkeur gegeven is en nergens blijkt

waarom zulks geschiedde; dat hij een prioriteitsrecht heeft en dat de afwijkingen op het toewijzen van betrekkingen bij wege van mutatie niet van toepassing zijn op bevorderingsbeslissingen terwijl hij geen kennis heeft van bijzondere uit het dossier blijkende redenen die een afwijking op zijn prioriteitsrecht zouden kunnen verantwoorden;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de door verzoeker genoemde kantoren werden toegewezen overeenkomstig de bepalingen van het dienstorder 5.2.1.1/I-5 van 9 november 1994 zoals werd vermeld in de verwijzing op de gele lijst 5.2.1.1/5; dat de voor die kantoren aangewezen personeelsleden voorrang kregen op een affectatie ter plaatse omdat een genaamde L.P. DE CLERCQ, postontvanger B van Lebbeke, als minder gunstig gerangschikt personeelslid een benoeming tot bureauchef verkreeg te Asse 1; dat “op grond van een gecombineerde toepassing van de artikelen 53 en 68 van het Administratief Statuut van de Postambtenaren” het mogelijk is “dat, mits motivering, van de basisprincipes (...) kan worden afgeweken” en dat zij gebruik maakte van het haar door het voornoemd statuut toegekende appreciatierecht; dat de motieven voor die afwijking te vinden zijn in het antwoord dat het directiecomité heeft gegeven op het bezwaarschrift van verzoeker en dat die motieven, namelijk de toepassing van het dienstorder 5.2.1.1/I-5 van 9 november 1994, ook aan verzoeker zijn meegedeeld bij schrijven van 13 september 1995 zodat ook is voldaan aan de formele motiveringsplicht; dat zij ten slotte stelt dat verzoeker eerst beweert dat mutatie de bevordering niet voorafgaat indien het beheersorgaan over een appreciatiebevoegdheid beschikt en daarna in strijd daarmee betoogt dat de mutatie zonder meer op de bevordering primeert;

3.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de verwijzing naar een dienstorder geen afdoende motivering vormt maar dat het de concrete toepassing van de regel is die moet worden vermeld; dat hij duidelijk heeft gesteld dat mutatie primeert op bevordering en dat hij voorrang diende te krijgen om te muteren en dat indien er van die regel wordt afgeweken er daarvoor duidelijke redenen moeten worden opgegeven wat te dezen volgens hem niet het geval is;

3.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog stelt dat het kwestieus dienstorder geen algemeen bindende norm is en derhalve geen regels aan het statuut toevoegt en dat indien de regels van het dienstorder 5.2.1.1/I-5 geen rechtsgeldig motief zijn om af te wijken van de rangschikkingsregels, de

betrekkingen die op basis daarvan werden toegewezen in de eerste plaats worden toegewezen bij mutatie, derhalve aan ambtenaren met de graad van bureauchef en dat in dat geval de door verzoeker gepostuleerde betrekkingen bij mutatie toegekend zouden zijn zodat verzoeker geen belang heeft om het dienstorder te zien vernietigen;

3.5. Overwegende dat verzoeker vóór zijn bestreden benoeming als bureauchef te Herentals 1, sectiechef was te Mol 1 zodat de bestreden benoeming te Herentals 1 voor hem een bevordering en geen mutatie betreft; dat zulks ook het geval is voor de andere benoemingen die hij bestrijdt; dat de volgorde waarbij betrekkingen bij bevordering worden toegewezen is geregeld in de artikelen 52, § 2, en 53 van het administratief statuut van de postambtenaren; dat die artikelen luiden als volgt :

"Art.52.

(...)

§ 2. De bevordering door verhoging in graad tot een in niveau 2 ingedeelde graad waarvoor geen examen is voorgeschreven, wordt verleend aan de best gerangschikte kandidaat volgens de beschikkingen die de statutaire rangschikking van de ambtenaren bepalen.

Art.53.

Bij gemotiveerde beslissing kan het Directiecomité voor de toekenning van bepaalde graden of leidinggevende functies afwijken van de in artikelen 51 en 52, § 2 bepaalde volgorde.

Het reglement betreffende de hiërarchische indeling van de graden die de ambtenaren kunnen bekleden en betreffende hun loopbaan, bepaalt deze graden.";

dat artikel 6 van het genoemde statuut de graden van sectiechef en van bureauchef aanduidt als zulke graden; dat derhalve bij een bevordering tot bureauchef het directiecomité mits een gemotiveerde beslissing kan afwijken van de statutair vastgestelde volgorde; dat te dezen van die volgorde is afgeweken omdat volgens de verwerende partij toepassing is gemaakt van de regels die zijn vervat in het dienstorder 5.2.1.1/I-5 van 9 november 1994; dat dit dienstorder in punt 3.1. en 3.2. bepaalt dat de postontvangers B die geslaagd zijn voor het examen voor bevordering tot rang 23 en die drie jaar graadanciënniteit hebben, voorrang krijgen bij gelegenheid van een bevordering tot bureauchef, voor een affectatie ter plaatse indien minder goed gerangschikte personeelsleden een bevordering tot rang 25 verkrijgen; dat de reden waarom verzoeker niet werd benoemd op één van de aangegeven betrekkingen te vinden is in het feit dat degenen die er werden benoemd

zich bevonden in het hierboven vermelde geval van prioriteit; dat immers uit de lijst 3.2.1.1/39 blijkt dat het allemaal postontvangers B betreffen die ter plaatse werden benoemd; dat derhalve de regels vervat in het dienstorder 5.2.1.1/I-5 formeel als motief kunnen gelden om de benoeming van die ambtenaren te verantwoorden; dat evenwel de afwijking aan de statutaire voorrangsregeling wordt gemotiveerd door de toepassing van een dienstorder dat teruggaat op een beslissing van het directiecomité dat beslist heeft om “bedoeld waardebepalingsysteem te hervormen op basis van meer objectieve elementen” en dat ook stelt dat “samen met deze hervormingen (...) de principes van de personeelssamenstelling van de kantoren (werden) aangepast in functie van de nieuwe personeelsformatie die uit het nieuwe personeelsstatuut voortvloeit”; dat aangezien die benoemingen met de eraan verbonden aanstellingen worden gedaan door het directiecomité dit comité zijn eigen bevoegdheid heeft geregeld; dat de voorrangsregeling die in het genoemde dienstorder is uitgewerkt niet bedoeld is als een beleidsregel doch wel als een algemeen bindend voorschrift dat vaststelt hoe in de erin geregelde gevallen moet worden gehandeld; dat artikel 53 aan het directiecomité wel de bevoegdheid geeft om af te wijken bij wege van individuele beslissing doch niet om bij wege van een algemeen bindende norm de gevallen aan te duiden waarin en op welke wijze het effectief van die voorrangsregeling zal afwijken; dat het directiecomité ook geen reglementerende bevoegdheid in statutaire aangelegenheden heeft; dat krachtens de artikelen 33 en 34 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, het personeelsstatuut vastgesteld wordt door de raad van bestuur; dat krachtens artikel 17, § 2, 4°, van diezelfde wet die raad van bestuur de in § 1 van voormeld artikel bedoelde bevoegdheden geheel of gedeeltelijk kan opdragen aan het directiecomité met uitzondering van de bevoegdheden die door deze titel I van voornoemde wet uitdrukkelijk aan de raad van bestuur worden toegewezen; dat het vaststellen van het personeelsstatuut luidens artikel 29, § 1, van voornoemde wet uitdrukkelijk is voorbehouden aan de raad van bestuur; dat het kwestieuze dienstorder regels toevoegt aan het personeelsstatuut en zelfs een gedeelte ervan vaststelt; dat het dienstorder derhalve geen wettelijke basis kan vinden in de artikelen 52 en 53 van het statuut en dat de op grond van de in dat dienstorder vervatte voorrangsregels besliste afwijkingen niet steunen op een in rechte aanvaardbaar motief; dat de verwerende partij ten slotte niet genoegzaam aantoont dat alle eerste vijftientig plaatsen die door verzoeker werden geambieerd door mutatie konden worden toegewezen aan ambtenaren met de graad van bureauchef; dat het middel derhalve gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissingen van De Post waarbij Antoon VERHEYEN bij wege van mutatie wordt benoemd te Herentals 1 en waarbij G. HEYNICKX te Meeuwen-Gruitrode, I. KEMPENEERS te Nieuwerkerken, L. HERBOTS te Opglabbeek en M. HERMANS te Kortesseem worden benoemd.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van De Post.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht oktober 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.